

ЖОВТЕНЬ

КОМСОМОЛ

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 149 [2253]

ЧЕТВЕР, 16 грудня 1976 року

Ціна 2 коп.

ЩОДЕННИК ЮВІЛЕЙНОЇ ВАХТИ

6—11 листопада

ТВІЙ РЯДОК В РАПОРТ

ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ЦК КПРС ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

НОВОУКРАЇНКА. У трудовому суперництві перед веде колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 колгоспу «Дружба», де бригадиром Анатолій Лапа. Молоді механізатори за одинадцять місяців виконали своє річне зобов'язання, виробивши 39 663 гектари умовної оранки при річному плані 37 263. Колектив зекономив 57 575 кілограмів пального, що становить 22,4 процента від витраченого.

ПОМІЧНА. Святковий дарунок 60-річчю Великого Жовтня готують члени комсомольсько-молодіжної бригади будівельного управління № 4 «Буддортресту», де бригадиром молодий комуніст Валерій Костін. Вперше в управлінні, застосувавши метод М. Злобіна, бригада розпочала будівництво нового п'ятиповерхового житлового будинку. В день

славного ювілею тридцять три родини залізничників справлять новосілля в своїх квартирах.

ПОБУЖЖЯ. Пам'ятний «Альбом комсомольських справ» заведено на Побузькому нікелевому заводі. Це своєрідний літопис трудових звершень заводської молоді, присвячений 60-річчю Жовтня. В ньому знайдуть відображення всі шістьдесят ударних тижнів. Зараз право зробити запис в альбомі завоювали комсомольці об'єднаного відновлюваного цеху.

В період вахти молодь заводу глибоко вивчає праці В. І. Леніна, матеріали XXV з'їзду КПРС, документи партії, сторінки героїчних звершень радянського народу. Активну допомогу молодим робітникам надають комуністи, пропагандисти гуртків комсомольської політосвіти Ю. Г. Буров, В. С. Баєв, О. О. Мазанович.

Професія механізатора Миколи Харченку подобалася ще в школі. Відслуживши в Радянській Армії, юнак закінчив курси трактористів, повернувся до рідного колгоспу «Росія» Кіровоградського району. Молодий тракторист досконало знає техніку, у напружену пору життя працював комбайнером. Комсомолець М. Харченко, ставши на трудову ударну вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня, показує приклад комуністичної праці.

Фото Ф. ПЛАХТЯ.

Див. 2-у стор.

Крокує тиждень 14-й

Перші роки Радянської влади. Далекі двадцять, тридцять, що стали легендою. Сьогодні ви поруч з нами. Віддаючи вам шану, скиляючи перед вашим героїзмом, ми приходимо в сеїт, щоб продовжити незламну вашу ходу. Ми відчуємо себе вічними вашими боржниками.

Идучи назустріч 60-річчю Великого Жовтня, ми присвячуємо йому шістьдесят тижнів ударної праці. І кожен свій ударний тиждень починаємо з того, що оглядаємось назад, у далекі роки, які набули для нас символічного обрисів, бо пам'ять зберігає тільки найсуттєвіше, тільки те, що має на неї право.

Минув тиждень, присвячений 1930-ому. Він увійшов у нашу пам'ять під девізом «Наступ соціалізму по всьому фронту». Ми ознаменували його трудовими успіхами, злетом творчої думки.

Наступний тиждень — року 1931-ому. IX з'їзд ВЛКСМ закликав комсомольців і молоді країни виконати п'ятирічку за чотири роки. Постанова ЦК ВКП(б) «Про будівництво Магнітогорського металургійного заводу». Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджено Ленінський комсомол за виявлену ініціативу у справі ударництва і соціалістичного змагання.

1931. Його девіз: «Працювати по-ударному!».

І будівники Магнітки, першої комсомольської ударної будови, звертаючись до нас крізь роки, зазирають у вічі: чи так живемо? Чи так само сповна, незважаючи на труднощі? Чому, віддаємо себе людям, Батьківщині? Чи так працюємо? Чи так любимо, ненавидимо?..

Рок 1931-ому подарував творіння своїх рук і розуму, неспокої серця!

Репортаж червоного тижня

ТУТ, нагорі, вони гостро відчують, що небо надвигнулося високе і світле, а сніг м'який і ніжний на дотик. Тут, нагорі, вони спокійно чекають автобуса, дитинно радіючи і сніжній віхолі, і тоненьким тополінкам, що біжать по снігу, що сріблясто дзвенять на вітрі. Тут, нагорі, після семи годин праці від землі, в пухлястих ондатрових шапках, опатітих пальтах і куртках хлопці — елегантні, трішки насмішкваті і вишукано вишукані.

В лаві — напружені, особливо уважні, із білозубими усмішками на чорному від вугільного пилу обличчя, із рясним потом і епілімним настроєм: дати за зміну вугілля більше.

Хто з них першим запропонував включитись в змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великого Жовтня? Не скажуть. Не люблять хвалитись. Адже була та пропозиція вельми смілива і, навіть на перший погляд, безглузда: до вересня друга добування дільниці шахти «Світлопільська» відставала від плану на вісім тисяч тонн. Відставала, звичайно, і їхній комсомольсько-молодіжний ампіа.

Однак у суперництво з трудовими колективами області хлопці все-таки включились. Усі чотирнадцять шахтарів змінили. І підтвердили справедливість вислову Гельвеція, французького філософа XVIII століття: «Змагання породжує геніїв». Хоч геніями вони, звичайно, не стали, але вісім тисяч тонн мінусу дільниці ліквідувала. Поки що минуло тільки тринадцять тижнів ударної вахти. І за ці тринадцять тижнів хлопці зуміли обігнати комсомольсько-молодіжну зміну дільниці внутрішнього конвейєрного транспорту, де майстром Микола Воронич.

Коли перед зміною топляться хлопці біля стінду «Хід внутрішнього змагання», із замирюючим серцем зчитують в трудовий календар виконання щоденних планів, в очах — і світла задріпота, і бажання вирізнити свою зміну серед інших. В кожному з них живе почуття, яке не витіснити із серця нічим іншим. Воно міцне, як трос, яким нудна опускають кліть. І це почуття мимоволі відключається тут, біля екрана змагання, задопомоганим хлопцями вигуком «Знай наших!».

І, ідучи після зміни, своїм «ностілім» тридцять, восьмим маршрутом, молоді шахтарі ще довго гомонять про лаву, комбайн, гідромократ і плече товариша...

ЗНАЙ НАШИХ!

ПЛЕЧЕ товариша. Особливо гостро відчуває його Толик Юров. У колективі він всього кілька тижнів після профтехучилища. І хоч хлопці бувають по-чоловічому грубуваті, коли радять кайлом з розумом махати та рукавиці одягати, на душі у Толі справжня радість від спілкування з іншими друзями, чесними і відвертими людьми.

Всі вони щасливі тим щемливо-захоплюючим відчуттям перемоги, щасливі падінням на те, що в рапорті партії буде і їхній підпис. За це вони борються. І, змагаючись з іншими, молоді шахтарі дали слово: кожного дня видати на-гора по 425 тонн бурого вугілля (план — 360). Оні щоденно наддають тонни — їхній дарунок 60-річчю Жовтня. І якщо хочете — самоутвердження в очах інших. Самопроявлення в праці.

МИНУЛОГО тижня гірники працювали особливо азартно. Замазурені, розхристані, вони «гнали» вугілля до 500 тонн за зміну. Ще б пак! Коли ж рекорди ставити, як не на тому тижні, присвяченому 1930 року, коли ЦК ВЛКСМ прийняв рішення провести всеосвітню мобілізацію 30 тисяч комсомольців на роботу в Донбас!

Це ще тільки через п'ять років з'явиться в нашій мові нове слово — «стахановець». А поки що — 1930-й. Перші добровольці. Націвгодини, наповодягнені, але твердо переконані в тому, що їхня мрія стане дійсністю. І якою дійсністю!

Я обережно і благоговійно гортаю підшивки центральних газет. 13 жовтня 1930 року. «Комсомольська правда». Широкий анішлаг-заклик: «Вугілля чекає комсомольських рук!».

А ось повідомлення місцевих прес про те, що стачкариями геологорозвідальна партія Українського геологічного управління виявила значні поклади вугілля на околицях Олександрії. Перші вуглерозвідні, перші шахти, перше пале вугілля державі! І нехватка людей, і дезертирство, і важка рудна праця...

Сьогодні на шахті «Світлопільська» — сучасний механізований комплекс, дільниці від землі, де можна ходити в кімнатних кацях, система осу-

шення, диспетчерська, адміністративно-побутовий корпус. Сьогодні на шахті для робітника передбачено все: від білизни і телевизора до банно-прального комбінату, перукарні і гарячих підземних обідів.

А спортивні майданчики, Палац культури на 800 місць! А пістори есїт легкових автомобілів у власному користуванні шахтарів!

Адже недаремно на дверях відділу кадрів шахти висить об'ява: «Прийому на роботу немає...».

І тому випускник училища Толик Юров вважає свою працю на шахті подарунком долі і щастям. Бо то справді радість — працювати поруч із врівноваженим, спокійним Леопом Ковальовим, темноким жар-тукном Славком Карпенком, сором'язливим Сергієм Пищенком, заводієм і майстром на всі руки Павлом Куксою. Гордиться Толик, що він став членом зміни, де всім комсомольцям і чотирьом комуністам, де кожен має середню освіту, де слюсар і гірноробітник закінчують інститут, де майстер після вузу працював спочатку рядовим, щоб мати моральне право керувати зміною. Гордиться Толя Юров тим, що Павло Кукса не тільки ударник 1976 року, а й різьбяр по дереву, баскетболіст і радіолюбитель: що Леоп Ковальов — секретар партійної організації дільниці, що Сергій Пищенко, сказавши якось: «Ледве-ледве граю в ручного м'яча», виявився спортсменом-першорозрядником...

Гордиться Толик, що недавно у вихідний хлопці прийшли на допомогу радгоспу «Комінтерн». Очищали буряки, вантажили їх.

А взагалі вони різні, ці хлопці, члени одної із змін добувної дільниці шахти «Світлопільська»...

ОСЬ через півгодини вихлопне автобус через розхитані дверята шумний гурт молодих людей. Горді, красиві і незалежні, вони йтимуть вулицею Олександрії. І піхто не знає, що сьогодні хлопці закінчили не один свій ударний тиждень, що сьогодні вони дали державі ще додатково 200 тонн палива, що кожен із них несе в собі азарт і самовідданість, романтику і вірність тому патріотичному пориву, який почався в 1930-ому...

Та й відки людям про це знати? Падуть вулицею звичайні хлопці...

Л. КРАВЕЦЬ.

Шахта «Світлопільська».

СПРАВА ТВОЯ І МОЯ

ЗУСТРІЧНЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОЛЕКТИВУ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ
В'ЯЗЬЯЛЬНОГО ЦЕХУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ПАНЧІШНОЇ ФАБРИКИ НА 1977 РІК

Через півмісяця складе свої повноваження 1976-й, стартовий рік десятиї п'ятирічки. Багато радісного припис він нашої комсомольсько-молодіжній бригаді. Річне завдання ми виконали майже на місяць раніше строку. Підтримавши почин ткаць Дарницького шовкового комбінату, всі члени колективу перейшли на ширшу зону обслуговування верстатів. Тепер кожна в'язальниця працює на десяти машинах замість восьми, як це передбачалося нормою.

Майже весь наступний рік триватиме ударна трудова вахта на честь 60-річчя Великого Жовтня. Юнаки і дівчата країни включилися у соціалістичне змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до славного ювілею. Гідно зустріти цю визначну дату — таке завдання поставили перед собою і ми.

Враховуючи вже набутий досвід і резерви, які неодмінно використаємо найближчим часом, даємо слово:

● за рахунок підвищення продуктивності праці місячну норму виконувати на 105 процентів;

● з усієї продукції випустити першим сортом 94 процентів виробів;

● за рахунок підвищення якості продукції, кращого обслуговування верстатів, міцної трудової дисципліни економити щомісяця 15 кілограмів сировини;

● навчити передовим методам праці трьох молодих робітників;

● підвищувати ідейно-політичний та загальноосвітній рівень;

● завоювати право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня. Викликаємо на соціалістичне змагання бригаду в'язальниць, очолювану П. О. Белотелом.

Зобов'язання вищі, ніж ті, які ми брали на 1976 рік. І це закономірно. У бригаді кожен набув чималого досвіду. Зможемо зробити набагато більше. Тим більше, що кожен вважає справою своєї честі працювати без браку.

Змагання за дострокове виконання планів другого року п'ятирічки буде ще напруженішим. Під впливом виступу Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на жовтневому Пленумі ЦК партії наша бригада вже зараз вишукує найефективніші резерви виробництва для того, щоб успішно досягти намісних рубежів.

За дорученням колективу бригади: З. КЛИМЧОК — бригадир, К. МЕЛЬНИКОВА — в'язальниця.

Зустрічне зобов'язання обговорено і прийнято на зборах бригади.

БЕРЕШ

ЗУСТРІЧНИЙ?

ТВОЯ КОМСОМОЛЬСЬКА ЧЕСТЬ:
ПРАЦЮВАТИ КРАЩЕ, ЯКІШНІШЕ,
ШВИДШЕ!

Останні роки в Олександрівському районі переможцем соціалістичного змагання молодих майстрів машинного дільниці незмінно виходила комсомолка Песватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату О. Козаченко. Нині у неї навіть на своїй фермі чимало суперниць, які намітили подолати рубіж 4 тисяч кілограмів молока від кожної корови. Серед них і комсомолка Євгенія Рогачька. За одинадцять місяців вона надобла по 3794 кілограми молока від кожної корови, а в другому році п'ятирічки орієнтується на 5-тисячний рубіж.

На фото: Є. РОГАЧЬКА.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

У ВМІЛОГО РУКИ НЕ БОЛЯТЬ

● ДОСВІД: ВИКОРИСТАЙ НАСТУПНОГО РОКУ!

працює Кляповський, його знають як кращого тракториста. Добре володіє він і зерновим комбайном. А настали бурякові живни — механізатор і тут на висоті.

З технікою Володимир на «ти». Любить машини особливою любов'ю, такою, коли хочеться, аби кожен агрегат працював краще, ніж запрограмовано конструкторами. Ось і цього року під час підготовки бурякозбирального комбайна втратив спокій від однієї думки: як добитися того, щоб корені надходили на транспортер рівномірно, щоб не забивалися вальці, котрі доочи-

щають буряки. Умови збирання цього річного врожаю докорінно різнилися від умов минулих років.

Улітку корені в'їли від спеки і нестачі вологості. Та коли настав час збирання, бурякове поле заврунилося суцільним килимом. Навіть рядків не стало видно: куди ж вести трактор? Підвищена вологість ґрунту, широколоста, висока гичка та ще кожен корінь важить не менше двох-трьох кілограмів!

Це й нашою хвилею Кляповського на думку виготовити пристрій, який би дав змогу безперервно подавати корені цукристих з вальців на транспортер для вивантаження в тракторний причіп. І він його виготовив.

А згодом до колгоспу «Україна» завітали спеціалісти — сусіди з Бобринського та Новоукраїнського районів. З цікавістю розглядали вони пристрій.

— Колосковий шнек з СК-4 поставили?

— Зі списаного! — відповідав Кляповський і охоче пояснював далі:

— До рами приварено косинець. Зверху — рамка розміром 240×240 міліметрів. На ній прикріплено корпус шнекового підшипника. Сам колосковий шнек прилаштовано над вальцями. На його осі зірочка... — помітивши, що один із гостей хоче щось запитати у блоку, додав: — Підшипники роликів: зірочка з 25 зубцями. Ширина — 19 міліметрів.

— А від чого шнек приводиться в рух?

— Від зірочки коробки.

— І що ж дає такий пристрій?

— Ним у нашому господарстві обладнано шість бурякозбиральних комбайнів. Як бачите, його можна виготовити в кожній колгоспній майстерні. Це забере мало часу.

А поодуктивність агрегату з таким удосконаленням зростає в кілька разів. І праця механізатора полегшується. Не треба час від часу прошурхувати корені на транспортері, щоб не забивалися вальці. Зовсім виключено можливість травматизму при цьому.

Гості дякували сільському механізаторові-умільцеві за науку.

Він лише ніяково усміхався у відповідь:

— Нічого тут складного немає...

А я про себе подумав: «Особливо коли руки вмілі. Недарма ж кажуть: у вмілого руки від роботи не болять».

А. ЛЕВА,
механізатор колгоспу «Україна»
на Компаніївського району.

У ПЕРШОМУ кварталі Володимир Міщенко випередив Галину Олефіренку: на п'ятнадцять кілограмів молока більше надобів від кожної корови. Дівчина ревниво стежила за показниками Володимира. До суперника — рукою подати. Отож і задумала випередити групкомсорга. На початку червня таки вийшла переможницею. Через місяць знову добила успіху, ще значнішого.

З наведеного вище можна дійти висновку, що Галина Олефіренко стала остаточним лідером змагання. Та внесемо поправку: одним з лідерів. Бо Володимир Міщенко (про його працюючість і запобіжність ходять у Бобринці легенди) наздогнав і перегнав суперницю.

Наша розмова з Володимиром та Галиною вилася у надзвичайно цікаву розповідь про те, як колектив боровся за виконання цього річного соціалістичних зобов'язань. Об'єднано до цього часу пам'ятають щомісячні результати трудового суперництва, навіть деякі щоденні. І не лише свої, а й кожного з членів колективу. Тут же пояснюють, чому падали надобі в групах корів тієї чи іншої доярки, навіть визначали рубіж, який зможе подолати кожна з колег до кінця року. А вже у справах один одного були до того обізнані, що поміняй їхні групи корів, і не треба було жодного дня витратити на те, аби звикнути до них.

Безумовно, атмосфера напруженого змагання в колективі, товариська взаємодопомога, особистий приклад групкомсорга — все це дало можливість виконати соціалістичні зобов'язання достроково. Правління колгоспу, партійна організація разом з комітетом комсомолу розробили чітку систему морального і матеріального стимулювання праці, ре-

інформованості, вогонь трудового суперництва не затухає від одного підбиття підсумків до іншого, в спалахує щоденно.

У Володимира і Галини річний рубіж — 4100 кілограмів молока від кожної корови. Намітили вони його вже після того, як за десять місяців виконали річне зобов'язання.

Не так давно групкомсорг разом з економістом колгоспу поцікавилися собіварністю продукції ферми. Ще місяць тому вона була на 2,5 карбованці нижча, ніж минулого року. Та попереду ще був час...

Продуктивність праці вдалося підвищити не на десять, як планували, а на тринадцять процентів. Це за рахунок добре продуманої організації праці, ентузіазму й творчості молодих.

Як і лідери трудового суперництва Володимир Міщенко, Галина Олефіренко, Любов Костенко, весь колектив фінішує цього року тісною групою. Результати щільні. І в цьому ще одна (чи не найбільша!) цього річного перемога колективу.

В. КАБАНЕЦЬ,
завідуючий відділом
комсомольських організації
Бобринського району
РК ЛКСМУ.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ
ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ
КОЛГОСПУ ІМЕНІ КАЛІНІНА
ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ

У цій п'ятирічці сільські трударі кожного року мають давати хліба, молока, м'яса та інших продуктів харчування і сировини для промисловості в середньому на 3,4 мільярда карбованців більше, ніж у минулій. Отож план 1976 року наш колектив виконав до 59-річчя Великого Жовтня. Досягнення це — передумова успішного здійснення планів наступного року.

Включившись у змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня, колектив бригади зобов'язується у другому році десятиї п'ятирічки одержати з кожного гектара центнерів озимої пшениці — 35,5, ячменю — 35, проса — 25, гороху — 23, насіння соняшнику — 23, цукрових буряків — 300, кукурудзи на силос — 260.

Постійно підвищуючи культуру землеробства, доведемо собіварність центнера зернових культур до 3,15 карбованців, а собіварність гектара умовної оранки зменшимо на 0,2 карбованця.

Як ініціатори руху за подовження амортизаційного строку сільськогосподарської техніки будемо

й далі ефективно використовувати трактори, комбайни, ґрунтообробне знаряддя. Заощадимо 2600 кілограмів пального та мастил, зекономимо 6 тисяч карбованців за рахунок ремонтів і технологій. Доведемо на еталонний трактор середньорічний виробіток до 2300, а середньодобовий до 8,8 гектара умовної оранки.

Постійно підвищуючи фахову майстерність, доб'ємося того, щоб де-в'ять механізаторів із десяти мали перший або другий клас.

За почином новгородців до 60-річчя Великого Жовтня дворічний план виробництва і продажу зерна державі виконаємо на 110 процентів, а п'ятирічне завдання — за чотири роки.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на комсомольських зборах бригади.

10—11 грудня в Києві відбувся IX пленум ЦК ЛКСМ України. Його учасники обговорили завдання республіканської комсомольської організації, які випливають з рішень жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

На пленумі підкреслювалось, що глибока, яскрава промова, з якою виступив на Пленумі товариш Л. І. Брежнєв, є новим великим вкладом у теорію і практику комуністичного будівництва. В ній переконливо

жен член ВЛКСМ, кожен молодий трудівник добивався найвищої продуктивності праці, неухильно додержував трудової дисципліни, був активним провідником науково-технічного прогресу. Обов'язок комітетів комсомолу широко залучати молодь до впровадження комплексних систем управління якістю, розвивати змагання за право працювати з особистим контрольным знаком, здавати продукцію з першого пред'явлення. Слід ширше практикувати конкурси на звання «Кращий молодий раціоналізатор», «Краще молодіжне творче

щип і середніх спеціальних навчальних закладів по дальшому навчанню комуністичного виховання студентської і учнівської молоді в світі вимог XXV з'їзду КПРС. З доповіддю виступила секретар ЦК ЛКСМУ Р. І. Черв'якова.

Десять п'ятиріччя, відзначалося на пленумі, анує перед нами і середньою спеціальною школою великі і відповідальні завдання, які вимагають підвищення якості навчання і виховання майбутніх спеціалістів. Комітети комсомолу покликані дбати про те, щоб студентська і учнівська молодь виробляла уміння систематично працювати, прагнула постійно здобувати нові знання в галузі науки, техніки і культури, оволодівала методами наукової діяльності.

Комітетам комсомолу слід концентрувати зусилля на вихованні у майбутніх спеціалістів ідейної переконаності, відданості ідеалам комунізму.

У доповіді і виступах відзначалося, що останнім часом у багатьох комсомольських організаціях Ленінський огляд набув дальшого розвитку у формі співдружності студентських і виробничих колективів. Більш як дві тисячі студентів виконують курсові і дипломні проекти безпосередньо на замовлення підприємств. Тим часом, у ряді вузів Кримської, Полтавської, Ворошиловградської областей, міста Києва цією важливою роботою займаються недостатньо. Слабо розвивається творча співдружність у середніх спеціальних навчальних закладах, в деяких педагогічних, медичних, сільськогосподарських, і особливо, творчих вузах.

Доброю школою трудового та ідейно-політичного гарту юнаків і дівчат є студентські будівельні загони. Учасники пленуму говорили про необхідність повніше використовувати трудові семестри для проведення агітаційно-пропагандистської, культурно-масової, шефської роботи, про всемірний розвиток наставництва, зв'язку студентських загонів з місцевими комсомольськими організаціями, колективами ударних комсомольських будов.

У доповіді і виступах йшлося про необхідність комплексного підходу до організації всієї роботи серед молоді, вироблення такої системи ідейного виховання, яка б забезпечила всебічний розвиток особи, формувала у юнаків і дівчат високі моральні якості, політичну зрілість, почуття громадянського обов'язку, норми радянського способу життя.

На пленумі виступив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук.

В обговоренні питань прийнято відповідні постанови. Пленум розглянув організаційні питання.

У зв'язку з вступом на навчання пленум ухвалив В. П. Дуравкіна від обов'язків члена бюро ЦК ЛКСМУ.

У зв'язку з переходом на іншу роботу пленум ухвалив від обов'язків кандидата в члени бюро ЦК ЛКСМУ М. Я. Онуфріюка.

Пленум обрав членом бюро ЦК ЛКСМУ Є. П. Кривенка — першого секретаря Донецького обкому ЛКСМУ.

Учасники пленуму з великим піднесенням прийняли вітальну телеграму Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришу Л. І. Брежнєву.

У роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ, керівники ряду міністерств і відомств, вищих і середніх спеціальних навчальних закладів республіки.

(РАТАУ).

ПОГОВОРИЛИ... А ПОТІМ?

Зізнаюсь, виступ Сергія Антонова зачепив мене, як кажуть, за живе. І хоча йшлося про часи давно минулі, не хотілося, аби у читачів газети склалося подібне враження й про сьогоднішнє наше колективу.

Як же в нас, червонозорівців механоскладального цеху № 1 прохотять комсомольські збори?

Сто п'ять юнаків і дівчат. Про те, що інтереси, уподобання в кожного різні, говорити зайве. Єднає усіх робота. Тому, коли збираємося разом (а буває це щомісяця, а то й частіше), виробнича тема — одна з головних. А яка може бути шаблонність, нещирість виступів, якщо мова заходить про діло, яке по-справжньому любиш?

Запам'яталися передостанні комсомольські збори. Можливо тому, що були вони звітно-виборчими. Ми підсумовували зроблене, міркували над тим, як позбутися недоліків.

Пристрасні, бо щирі, виступи комсомольців. Критикує комсомольських прожектористів Наталка Головка. Не лише критикує, а пропонує, що треба зробити, аби стіннівка стала більш беззастоватною. Згодом за діло взялася. Бо обрали Наталку до штабу «КП». Здавалося, скільки там часу минуло, місяць всього, а «прожектористи» провели вже чотири рейди і добились ліквідації багатьох недоліків. Так, після першого випуску стіннівки, у якій йшлося про те, що на ділянці висівальних апаратів до цього часу не списані вибракувані вали, протягом кількох годин молоді робітники навели порядок. Не менш схвально говорив слюсар Микола Каламурза про штурмівщину, яка виникає інколи через відсутність тісних зв'язків з комсомольцями інших цехів-суміжників.

Колі мова йде про наболіле, тут не відбудеш сухих питань наперед заготовленої шпаргалки. Ось виступає Ганна Рувінська. Її хвилює, як ведеться в цеху соціалістичне змагання.

— Це добре, що у нас чудова дошка результатів трудового су-

перництва, проводиться регулярні конкурси на кращого за професією, визначаються подекадно переможці серед робітників і колективів. Гордість цеху — бригада верстатників, яку очолює Наталка Стойко. А чи не варто визначати й того, хто відзначився не тільки протягом десяти днів, а сьогодні, вчора? Це позитивно впливає на хід змагання.

Зав'язується суперечка. Приходимо до висновку, що підсумовувати результати трудового суперництва треба щотижня. Адже комсомольці цеху стали на трудову вахту, присвячену 60-річчю Жовтня. І, що відзначаться в роботі зміни, скажімо, будуть героями «блискавок». Результат цієї розмови на зборах: ліній у деякого з комсомольців цілі колекції вітальних «блискавок», особливо у членів бригади верстатників, яку очолює Наталка Стойко.

Та не одними виробничими проблемами живе колектив. Тому відбулось обговорення виступів Ігоря Лисені, Олександра Бедзая про роботу з підлітками, неспілковою молоддю, про організацію дозвілля.

До цього часу не забудуть слів Галини Статовської, яка тоді вказала на недоліки в нашій шефській роботі. Дівчину підтримав заводський комітет комсомолу. І ось зрушили цю справу з «мертвої точки». На сьогоднішній день шефські зв'язки з середньою школою № 6 у нас міцні. Наталка Ювак і Наталка Ладигіна, волати-виробничники, вже й не уявляють собі життя без своїх вихованців-шестикласників.

Так вийшло, що, розповідаючи про збори, розповіла про їх дієвість, бо вважаю: якими б цікавими не були збори, та гріш їм ціна, коли після запальних розмов роботи ціякої. Думаю, є тут про що розповідати й іншим читачам.

І. ШВЕЦЬ,
секретар комсомольського бюро цеху № 1 заводу «Червона зірка».

СПОРТ

Чемпіони дякують глядачам...

У Кіровограді відбувся розіграш кубка обласної ради профспілок з волейболу серед виробничих колективів фізкультур.

На фото: Л. РЕЗНИЧЕНКА і В. ЧЕРЕДНІЧЕНКА — один з моментів зустрічі волейболісток.

«Ви завжди залишитеся в збірній СРСР. Ви — приклад для нас в усьому, ми вчилися і вчимося у вас перемогати», — так сказала восьмизорівська чемпіонка світу Ірина Родіна під час урочистого прощання Людмили Пахомової і Олександра Горшкова, нашого прославленого національного дуєту з великим спортом. Шестизорівські чемпіони світу впрішпили статки тренерів.

...Коли під склепінням Палацу спорту Лужників прозвучало: «Людмила Пахомова і Олександр Горшков!», ушерт заповнений зал вибухнув опациєю. Чемпіони виконали подуманий «Фламенко» із своєї олімпійської програми, потім румбу, потім вальс Арама Хачатуряна з музики до кінофільму «Маскарад». Разом з Людмилою і Олександром вальс танцювали юні фігуристки, які неможливо прийняли естафету олімпійських чемпіонів.

Людмила Пахомова, звертаючись до глядачів, подякувала їм за щирі підтримку, яку вони з Сашею завжди відчували, виходячи на лід.

А потім була «Кумпарсіта» — танго, що стало символом їх таланту.

Пахомова і Горшков становлять епоху в спортивних танцях на льоду. Вони буквально покорили спортивний світ.

Звичайно, розставання було не тільки урочистим, а й сумним. Завжди сумно, коли спорт покидають великі майстри. Але ми віримо в те, що чемпіонська естафета — в надійних руках.

Прощальний «концерт» Пахомової і Горшкова завершив 12 грудня показом виступи учасників міжнародного турніру фігуристів на приз газети «Нувель де Москву».

(ТАРС).

АКТУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ КОМСОМОЛУ

З ПЛЕНУМУ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

показано підсумки роботи після XXV з'їзду КПРС, конкретизовано вузлові питання на перспективу.

Обговорення підсумків жовтневого Пленуму в нашій країні показало, який високий авторитет, безроздільну підтримку партії і народу мають ЦК КПРС, його Політбюро на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим. Видатний марксист-ленінець, стійкий борець за комунізм, талановитий організатор мас і полум'яний пропагандист великих комуністичних ідей, невтомний поборник миру Леонід Ілліч Брежнєв здобув загальну любов і повагу. Все його життя і діяльність — чудовий для молодого покоління приклад того, як треба любити Батьківщину, беззавітно служити справі великого Леніна.

Рішення XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, відзначалося у доповіді першого секретаря ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнка, у виступах, стали бойовою програмою для майже шестимільйонного загону комсомолу України. Більш як 350 тисяч молодих ентузіастів уже виконали виробничі завдання першого року п'ятирічки. Республіканська комсомольська організація виступила одним з ініціаторів масового патріотичного руху «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих». Широко розгорнувши соціалістичне змагання за чесне право підняти Радгорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС до 60-річчя Великого Жовтня, комсомольські організації зосереджують увагу на всемірному розвитку творчої активності молоді, почуття високої відповідальності за допущену справу, вихованні комуністичного ставлення до праці.

Молоді металурги палко підтримали ініціативу учасників «сильних дружин» на честь 40-річчя рекорду Макара Мався про організацію змагання за право зварити 150-мільйонну тонну сталі. Серед шахтарів шириться починання молодих вийшків Юрія Копаця і Михайла Михайлова — виконувати щодня по дві норми видобутку вугілля, зростає кількість комсомольсько-молодіжних лав — тисячниць. Заслугує уваги досвід активізації змагання, нагромаджений комсомольськими організаціями Дніпропетровської області. Обком ЛКСМУ практикує зустрічі з керівниками і групкомсортами відстаючих колективів, де аналізуються причини невиконання виробничих завдань і намічаються конкретні заходи по їх усуненню. Практична допомога надається цим колективам і на місцях.

На пленумі йшла ґрунтовна розмова про участь молодих виробничників у всенародній боротьбі за підвищення ефективності виробництва і якості продукції. Необхідно, щоб ко-

об'єднання», проводити огляди по розвитку технічної творчості молоді.

Зразком постановки комсомольської роботи повинні бути ударні комсомольські будови. Однак і тут є ще багато недоліків, особливо в роботі Волинського, Миколаївського, Львівського обкомів комсомолу по розвитку шефства. Незадовільно йдуть справи з направленням молоді на спорудження шахт Донбасу в Закарпатській, Кримській, Ровенській, Кіровоградській областях, Київській міській організаціях.

Велику увагу учасники пленуму приділили роботі сільських комсомольських організацій, які покликані постійно дбати про молодь поповнення трудових колективів, особливо механізаторськими кадрами, всемірному розвитку руху наставництва, ростити хліборобську зміну, підтримувати патріотичну ініціативу вишуканих шкіл Костромської області, які виявили бажання працювати в сільськогосподарському виробництві.

Боротьба за одержання комсомольсько-молодіжними колективами високих урожаїв зерна, цукрових буряків та інших культур, шефство над тваринництвом, підготовка механізаторів, робота по забезпеченню активної участі молоді в розвитку спеціалізації і концентрації сільського господарства повинні стати ударною сировою комсомольських організацій колективів, радгоспів, відділень та об'єднань «Сільгосптехніка».

Щоб успішно розв'язувати ці завдання, підкреслювалось в доповіді і виступах, треба й далі вдосконалювати стиль і методи комсомольської роботи, ідейного виховання юнаків і дівчат. Особливе місце в цій роботі відводиться глибокому вивченню комсомольцями і молоддю рішень жовтневого Пленуму ЦК КПРС, положень і висновків, що їх містить промова товариша Л. І. Брежнєва. Учасники пленуму говорили про необхідність посилення індивідуальну роботу з молоддю, використання для цього досвід, набутий у ході обміну комсомольських документів.

Велика увага була приділена підвищенню ефективності політичного і економічного навчання молоді. Зазначалося, що комітетам ЛКСМУ в роботі по патріотичному вихованню підрастаючої зміни треба ще повніше використовувати можливості Всесоюзного походу по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, ювілейний етап якого присвячений 60-річчю Великого Жовтня, забезпечити масову участь юнаків і дівчат у підготовці до XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який проходить в Гавані.

На пленумі було обговорено також питання про завдання комсомольських організацій ви-

ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

З вересня 1976 року по листопад наступного проводиться Всесоюзна читачька конференція «Наш сучасник».

Мета її — широка пропаганда найзначніших творів художньої літератури, нарисів і публіцистичних виступів, які розкривають образ нашого сучасника — активного будівника комуністичного суспільства, показують героїчну працю робітників, колгоспників, інженерно-технічних працівників, діячів науки і культури в боротьбі за втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС, за дострокове виконання завдань десятиріччя.

Конференція передбачає організацію виставок, тематичні перегляди книг, декади літератури, дні робітника, майстра, наставника, зустрічі письменників, які працюють над створенням образу сучасника, з колективами промислових підприємств.

Книжкові фонди бібліотек поповняться творами лауреатів Ленінської та Державної премій, Всесоюзного конкурсу на кращий твір художньої прози про робітничий клас, збірниками нарисів «Герої п'ятиріччя», книгами серії «Письменник і час», в яких відбився трудовий ритм п'ятиріччя.

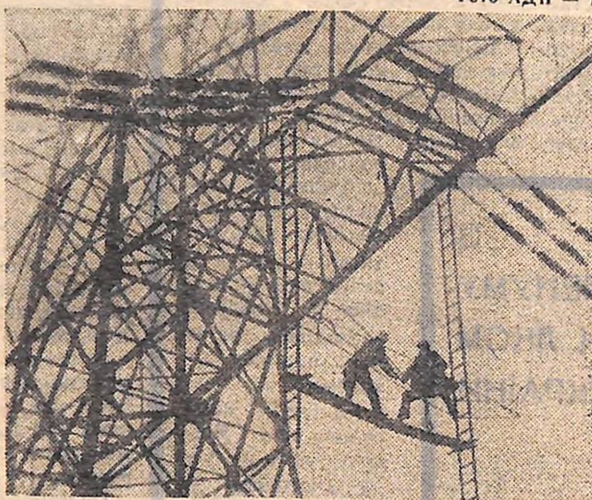
Активними учасниками конференції стали профспілкові бібліотеки, що входять до централізованої бібліотечно-інформаційної системи профспілок Кіровограда. Серед них — бібліотека Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка».

Одержавши книгу нашого земляка, Героя Соціалістичної Праці, делегата XXV з'їзду КПРС В. І. Рєтманшия «Бригада формує чавун», працівники бібліотеки організували на заводі обговорення цієї книги серед товаришів по цеху і членів його бригади.

З молоддю, яка щойно прийшла на завод, бібліотека провела читачьку конференцію, під час якої присутні розглянули питання: «Ти стаєш робітником», «Який він, сучасний робітник?», «З чого складаються робітничі традиції, чи є вони у вашому колективі?», «Чому ти вчишся у кадрових робітників-наставників?».

Р. БЕРКУН.

завідуюча методичним відділом обласної між-спілкової бібліотеки.

Соя — важливий продукт в'єтнамського експорту. Виробництво цієї сільськогосподарської культури поставлено в республіці на широку основу. Лише в північних провінціях соя вирощується на 112 тисяч гектарів.

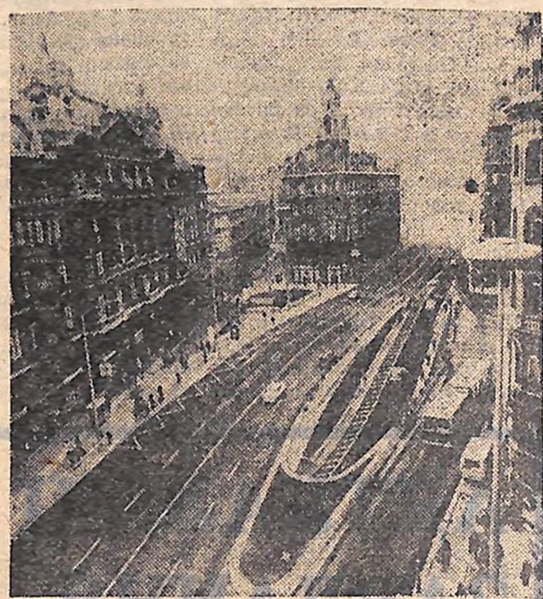
На фото: плантація сої ферми Мок Чау.

Фото ВІА — ТАРС.

Енергосистема «Мир» — єдина енергетична система європейських країн соціалістичної співдружності. До її складу увійшла нова магістраль, що дозволить майже в десять разів збільшити обмін електроенергією між Чехословаччиною і Нідерландською Демократичною Республікою.

На фото внизу: монтажники двох братніх країн достроково, вдвічі раніше завершили стиківку на лінії електромережі потужністю 400 тисяч вольт і довжиною майже 80 кілометрів, яка введена в експлуатацію в північній Чехії.

Фото АДН — ТАРС.

Будуєт сьогодні — це великий будівельний майданчик. Розширюють кордони міста нові житлові масиви, благоустроюють старовинний центр.

Нещодавно завершено спорудження нового пляхопроеду на площі Визволення. Тузель, своєрідної форми довжиною 420 метрів має проїжджу частину і тротуари.

Фото МТІ — ТАРС.

Лист від командира полку

ДТСААФ—50

Юні дтсаафівці Світловодської середньої школи № 8 вже не перший рік наполегливо розшукують визволителів свого краю, рідних і близьких героїв, які поховані у братській могилі в селищі Владівці. Встановлено вже понад сто адрес. А скільки листів з усіх куточків нашої країни надійшло до школи від колишніх фронтовиків!

Ось лист гвардії полковника запасу Петра Івановича Камішнікова, командира 230 стрілецького полку 80 гвардійської дивізії. У лаконічних рядках розповіді відчувається гордість за бойових побратимів.

«...Темна осінь пішла. Паволо тина. Час від часу вона порушується пострілами з ракетниць. Це гітлерівські вояки ракетами освітлюють Дніпрове плесо.

Вибравши зручний момент, під прикриттям темряви, рота автоматників гвардії лейтенанта Приглебова форсувала ріку,

захопивши невеликий плацдарм на правому березі.

Не встигли гітлерівці окопатися, як на них посунули фашисти, намагаючись скинути їх у воду. Лейтенант доповів про це у штаб полку. З лівого берега відповіли:

— Тримайтесь! Вам іде допомога!

Одну за одною відбивали шалені атаки. Сміливо діяли автоматники Артамонов, Судак, Сенін. У самісінькій гуші гітлерівців опинився командир роти. Діючи вогнем і прикладом, він знищив двох фашистів, які насадили на нього. Рішучою контратакою гвардійці відкинули ворога від прибережної смуги.

Та перелічку не було. Знову зазвучали кровопролитні бій. Смертю хоробрих загинув О. В. Приглебов. Йому по смертю було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Бійці поклялися помститися за свого командира. І коли фашисти, підтримані артилерією та мінометами, пішли в нову атаку, вони наразилися на такий нищівний вогонь, що змушені були повернутися назад.

На допомогу автоматникам прибули гвардійці третього стрілецького батальйону, очолювані капітаном Заряновим. Одночасно з ніхотиними форсували Дніпро артилеристи протитанкової батареї, якою командував старший лейтенант Живодерников і батальйонні мінометники. Вони одразу ж вступили у бій з ворогом.

Невдовзі капітан Зарянов повів своїх воїнів у контратаку і плацдарм було розширено.

Особливо відзначилися бійці Олексієнко і Бердников. Використавши всі патрони, вони зійшлися з ворогом врукопашку. Із самого нескладно сміливці вийшли переможцями.

За мужність і відвагу, проявлені під час форсування Дніпра, гвардії капітанові М. М. Зарянову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. А всіх гвардійців його батальйону Батьківщина нагородила бойовими орденами і медалями.

Уночі, слідом за третім батальйоном, Дніпро форсували всі підрозділи 230 полку. Вранці гітлерівці підтягнули свіжі сили з Новогеорґіївська. О десятий години вони рушили у неспішну атаку. Йшли сувільною стіною вздовж берега Дніпра на лівий фланг полку, намагаючись відрізати наших воїнів від ріки і знищити їх.

Гвардійці потрапили у скрутне становище. Гітлерівцям вдалося вдертися у наші бойові порядки. Дітило до рукопашної. У хід було пущено автомати, саперні лопатки, фінки, гранати. Артилеристи із своїх гармат били прямою наводкою по ворогові, що підступав впритул до вогневих позицій.

У цьому бою кожен із воїнів бився проти трьох фашистів. Навідник протитанкової гармати гвардії сер-

жант Жестик, залишившись один із усієї обслуги, не переставав бити ворогів, посилаючи їм назустріч гвардійські «гостинці».

Медсестра Валентина Гальченко побачила, що гітлерівці наближаються до Жестика, намагаючись захопити його живим. Дівчина кинулась на допомогу артилеристові. Вогнем з автомата вона знищила двох німців і трьох захопила в полон.

Зустрівши нездоланий опір, ворог відступив у напрямі Новогеорґіївська.

За успішне форсування Славутинця, утримання і розширення плацдарму багато воїнів 230 гвардійського стрілецького полку було нагороджено орденами і медалями СРСР.

Кожного разу, читаючи листа колишнього фронтовика, юні дтсаафівці присягаються беззаставно служити Радянській Батьківщині, бути стійкими, хоробрими, як гвардійці.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент
«Молодого комунара».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

СЛУЖБА. ДНІ І НОЧІ

НА ГРУДЯХ—ЗНАК ВІДМІННИКА

Годинами пробив північ. Почалася нова доба. У відділі внутрішніх справ Ленінського району м. Кіровограда по телефону повідомили, що з подвір'я одного будинку невідомий украв моторолер, який належав Володимирові В. Виклик прийняв дільничний інспектор старший лейтенант міліції А. А. Джемла. Разом з інспектором карного розшуку молодшим лейтенантом А. Д. Жуковим вони негайно вийшли.

Інспектор добре знає всіх, хто схильний до правопорушень і злочинів.

Тому протягом трьох годин розгріб цю крадіжку. Злодія затримали. П'ять років тому А. А. Джемла закінчив Кіпшинівську спеціальну середню школу міліції. Добросовісність, висока службова дисципліна, культура в роботі характеризують цього офіцера. За час роботи в органах міліції він пізнав усі тонкощі міліцейської служби. Набув досвіду в роботі, котрим тепер охоче ділиться з молодими співробітниками. На його рахунок чимало затриманих злочинців і правопорушників. Дільничний

інспектор має до них свій підхід. Володимир Б. довгий час зловживав спиртним, улаштував у сім'ї сварки, піде не працював. Дільничний розмовляв з ним, контролював, як його лікують від алкоголю за місцем проживання, влаштував на роботу, добився, щоб за Володимиром закріпили наставника. Тепер Володимир Б. чесно працює, вважається непоганим сім'янином.

А. А. Джемла не раз відзначав керівники районного відділу внутрішніх справ. На грудях він носить знак «Відмінник міліції».

В. МАР'ЯШ,
дільничний інспектор, молодший лейтенант міліції.

Кіровоградське ТУ № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності: слюсар-інструментальник, слюсар по ремонту промислового устаткування, столяр, електрозварник, електромонтер по експлуатації промислового устаткування.

Строк навчання: для звільнених у запас із рядів Радянської Армії — 8 місяців; для осіб, які мають освіту за 9—10 класів і не призваних на службу в Радянську Армію, — 10 місяців. Устигаючим виплачують стипендію в розмірі 30 карбованців, відмінникам навчання — 37 карбованців 50 копійок; звільненим у запас, укомплектованим в окремі групи, — 60—70 карбованців на місяць.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учні одержують 33 проценти від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Навчання в училищі кожний учень може поєднувати з навчанням на підготовчих курсах для вступу до інституту.

Ті, хто закінчив училище з відзнакою, мають право вступати на вечірній відділ інституту поза конкурсом. Початок занять з 10 січня 1977 року.

До заяви слід додати документ про освіту, свідоцтво про народження, паспорт, військовий квиток чи приписне свідоцтво, 6 фотокарток розміром 3×4 см, довідку з місця проживання і про склад сім'ї. Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефон 2-35-31, 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.